

Cu A. S. GRIGORIAN despre o colaborare creatoare

In cadrul relațiilor de colaborare dintre Teatrul Național din Craiova și Teatrul Dramatic de Stat Rus „K. S. Stanislavski” din Erevan, regizorul A. S. Grigorian din R. S. S. Armeană a pus în scenă, la Craiova, Catedrala de Valeria Vrublevskaia, iar regizorul craiovean Mircea Cornișteanu a oferit publicului din Erevan prilejul de a cunoaște comedia Interesul general de Aurel Baranga.

Elev și discipol valoros al lui Tovstonogov, Aleksandr Samsonovici Grigorian, prim-regizor al Teatrului Dramatic Rus din Erevan, artist al poporului și laureat al Premiului de stat, este autorul unor spectacole memorabile (Macbeth de Shakespeare, Moartea lui Tarelkin de Suhovo-Kobilin, Cui-bul de viespi de Viktor Rozov, Vassa Jeleznova de Maxim Gorki, Noi, subsemnații de A. Ghelman, Vinătoarea de rațe de A. Vampilov, A 7-a victorie a lui Heracle

de G. Șah ș.a.), montate în țară și pe diferite scene europene.

Intr-una dintre rodnicele noastre discuții colegiale, A. S. Grigorian ne-a declarat :

— Colaborarea noastră de azi a fost pregătită de îndelungata și bogata activitate a teatrului craiovean, pe tărîmul reprezentării dramaturgiei ruse și sovietice. Lucrez pe un teren bine fertilizat de numeroase experiențe, în stiluri deosebite. Încă din anii începuturilor sale, acest valoros teatru românesc, în vîrstă de 13 decenii, a abordat repertoriul dramatic rus, iar în ultimii 35 de ani, au fost inscrite, pe afișul premierelor, 58 de piese de autori ruși și sovietici. Chiar în momentul de față, teatrul are în repertoriu *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, *Ș.a.m.d.* de Galina Nikolaeva și *Jocuri crude* de Aleksei Arbuzov.

— *Ce a determinat opțiunea dumneavoastră pentru piesa Catedrala ?*

— Piesa Valeriei Vrublevskaia a re-purtat un succes rapid, pe mai multe dintre scenele noastre. Totuși, nu atît răsunetul exegezelor scenice mi-a trezit ambiția competiției, cît calitățile ei intrinseci m-au atras către această partitură. *Catedrala* instituie pe scenă un tribunal dramatic, care judecă și sancționează aspru inconștiența, arbitrarul, carierismul.

Textul are, ce-i drept, și unele momente discursive, expozitive, dar, pentru mine, cea mai importantă este semnificația lui politică și psihologică. M-am străduit să realizez o viziune scenică integratoare, respirînd patetism și fervoare justițiară. Împreună cu admirabilii mei colegi craioveni, am făcut totul ca publicul să participe nu la o „ședință de catedrală”, ci la cîteva ore fierbinți de teatru etic și politic, capabil să modeleze conștiințele.

— *După premieră, cum apreciați colaborarea cu echipa craioveană ?*

— Am lucrat cu o echipă solidarizată într-o puternică și valoroasă celulă de creație, cu care poți face într-adevăr artă colectivă, toate rolurile fiind acoperite impecabil. Mai mult decît atît, am putut face împreună teatru modern, care se bazează, în mod primordial, pe o relație ideală între interpreți. Am avut permanent de învățat, unii de la alții.

În această ordine de idei, mulțumesc gazdelor mele, atît de îndatoritoare, că mi-au oferit numeroase prilejuri de contact cu oameni din întreprinderile craiovene, cu studenți și dascăli lor, cu cititorii de literatură sovietică și cu spectatori acestei suite de spectacole de teatru rus și sovietic. Niciodată nu am simțit mai din plin bucuria de a te dăruii muncii. Vă rog, insistent, să transmiteți colegilor dumneavoastră acest modest elogiu.

Alexandru FIRESCU